

Alzina del Torrent de l'Alzina

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Torrent de l'Alzina
Alçada: 302

Coordenades:

Latitud: 41.62636
Longitud: 1.90154
UTM Est (X): 408497
UTM Nord (Y): 4608875

Classificació

Número de fitxa 08179 - 392
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: 08178A0080007800000S

Fitxes associades:

[Torrent de l'Alzina](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

L'alzina (*Quercus ilex*) del torrent de l'Alzina està situada a mà dreta, al costat d'un pontarró que travessa el torrent de l'Alzina i ja s'endinsa en terres de Vacarisses. L'accés es fa pel camí del Planet i a continuació pel carrer del Grèvol, fins arribar a la deixalleria municipal.

La vegetació herbàcia i arbustiva ha estat segada al seu voltant. Mesura uns 12 metres d'alçada total per 23 metres de capçada mitjana que li confereix una port arrodonit de gran bellesa i monumentalitat. El volt de soca és de 2,50 m per 2,40 de volt de canó. Des de ran de terra fins a la creu mesura 3,70 metres. Està ramificat a cinc besses potents d'entre un metre i 1,20 m de diàmetre. L'escorça és forca i clivellada. Les fulles més tendres tenen un marge dentat i punxant. L'anvers és de color verd fosc i el revers blanc i pelut, sobretot a les fulles més velles. El fruit és el gla, amb les escames de la cúpula no punxants. L'alzina floreix als mesos d'abril o maig i les glans maduren al començament de la tardor.

Observacions:

Es tracta d'un espècimen autòcton de la zona i per tant, molt més resistent als incendis que no pas el pi. La fusta de l'alzina s'ha emprat tradicionalment per a fer carboneig. El creixement d'aquest arbre perennifoli és molt lent, i per tant produeix una fusta extremadament dura i compacte, molt apreciada per a fer eines per treballar la terra i fusteria (boter, mestre d'aixa, fuster...). De l'escorça se n'obtenen tanins que serveixen en l'adoberia, però també és apreciada la mel mono floral. Les alzines prop de les masies han estat molt apreciades en temps on hi havia bestiar, perquè els glans eren emprats per donar de menjar als porcs.

